

lader en Forening administrere Statens Midler saaledes, at det, Foreningens egne Medlemmer, Foreningen selv yder til det paagældende Formaal, efterhaanden bliver forbindende lidt i Forhold til, hvad Staten yder. Det Straaplan er man meget langt inde paa, og jeg tror, man skal vare sig for at komme længere ind derpaa. Endnu en Ting vil jeg pege paa. Er der noget, vi alle have dyb og oprigtig Sympati for, saa er det Oplysningens Fremme. Til denne Sympati appelleres sjældent forgæves i Folketingsalen, og jeg glæder mig i og for sig derved. Men ogsaa den smukkeste og bedste Ting kan overdrives, og det har været mig paafaldende nu i Sommer, da vi alle have bestæftiget os saa meget med Folkestolesspørgsmaalet, — vi vidste jo, at den højtærede Kultusminister vilde fremkomme med et Forslag i den Retning, Lærerforeningen havde jo sat sig i Bevægelse, og vi have jo alle haft rig Vellykke i Forvejen til at bestæftige os dermed — at sammenligne den overordentlige Overflodighed, hvormed Pengene ere blevne udgivne paa Finanslovene i de senere Aar til den højere Undervisning i forskellige Former, ikke alene til hvad der staar i Forbindelse med Universitetet og de lærde Skoler, men ogsaa til den højere Undervisning under friere Former som Vandbrugs-skoler og Højskoler. Man har her i Virkeligheden været ganske overordentlig rundhaandet. Ere vi ikke tilfids ud fra denne i og for sig naturlige og passende Rundhaandethed komne derhen med alle disse forskellige Arter af Undervisning, som dog i Betydning ikke paa langt nær kan maale sig med Folkestolens, og som kun staar i det Forhold til Folkestolen, at denne er det Grundlag, hvorpaa det altsammen skal hvile — ere vi ikke af Over for at udvikle alt dette komne derhen, at det brede solide Grundlag, som er det vigtigste af det altsammen, er kommet til at staa i Stampe og sygne hen, saa at Folkestolen i Virkeligheden er bleven Stedbarn? Jeg tror, det var rigtigt at overveje dette noget nærmere, saa at vi maaste bleve noget mere nøjeregnende med de mange Bevillinger paa Finansloven, der glide saa let gennem her, fordi det interesserer den ene og interesserer den anden, og den ene Haand vasker den anden, altsaa at man kommer mere ind paa i en nær Fremtid at anvende de ikke særdeles overflødige Midler, vi raade over, til Reformen af vor organisatoriske Lovgivning paa forskellige Omraader som nu f. Eks. Skoleloven. Jeg skal heller ikke nægte, at naar man ser, hvorledes de civile Udgifter ere stagne — det er jo blevet omtalt hvert eneste Aar, vi hørte det f. Eks. i Fjor af det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og i Aar var det jo navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der kom ind derpaa, — saa at disse Udgifter for 10 Aar siden vare 12 Millioner Kr. og nu efter det sidste Lars Regnskab 24 Millioner Kr., maa det dog være klart for os alle, at vi ikke kunne blive ved at gaa frem i det Omfang, men at der maa sættes en Stopper derfor. Det ærede Medlem for Ringkøbing var paa et enkelt Punkt, synes jeg, ganske overordentlig flot. Han sagde, at han gyste ikke tilbage for Tanken om at anvende 20—30 Millioner Kr. til Fiskerihavne paa Sjællands Vestkyst. Nu er det sikkert, at ogsaa jeg har stor Sympati for disse Planer om Udvikling af vort Fiskeri, særlig gennem Fiskerihavne. Men jeg nægter ikke, at jeg er ikke saa dristig som det ærede Medlem; jeg gyser virkelig tilbage for disse 20—30 Millioner Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds trostede sig ogsaa med, at naar det ærede Medlem var saa flot over for Vestjylland, vilde han vel ogsaa være tilbøjelig til at vise en lignende Flothed, naar Kjøbenhavn og Øboerne — og jeg maa maaste tilføje, hvad jeg ikke tror, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds nævnde: Østjylland — komme med deres Krav. Men hvis Kravene skulde komme efter samme Maalestof, er jeg unægtelig bange for, at vi maa sige Pas, længe før der er gennemført noget af det, her er Tale om. Nej, saadan noget som 20—30 Millioner Kr. stemmer kun lidt med den raa Virkelighed, som man nok saar Djet op for, saa snart man fordyber sig noget i vore Budgetter og Statsregnskaber. Nej, man maa holde sig bestødent ved Jorden, hvis man vil naa noget paa dette Omraade. Endelig skulde jeg i denne Sammenhæng anbefale, at man knytter de Reformplaner, som man kunde have med Hensyn til Fiskerihavne, til de Punkter, hvor der allerede er en stor Fiskerbefolkning, og hvor der er indarbejdet en Virksomhed i denne Henseende, saaledes at de ny Havne kom til at fungere, støttede til noget bestaaende. Som saadanne Punkter skulde jeg nævne Stagen og Anholt, og der kunde muligvis findes andre Punkter.

Jeg skal nu komme ind paa nogle Betragtninger — som jeg foranlediges til ved nogle Ytringer, som ere faldne her i Salen — om den almindelige politiske Stilling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) glædede sig over, at der nu var kommet en bedre Balance mellem Partierne end tidligere, saa at ikke noget enkelt Parti kunde skydes fuldstændigt til